Privilegium minus:	Gesta Friderici imp. II, 55:
bus, marchiam Orientalem in ducatum commutavimus	
et eundem ducatum cum omni iure prefato patruo nostro Hainrico et prenobilissime uxori sue Theodore in beneficium concessimus.	eumque non solum sibi sed et uxori cum duobus vexillis tradidit.

Hiermit hört jeder Anklang an das Privileg zunächst auf; es ist genau die Stelle, an der die Aufzählung der vom Kaiser verliehenen besonderen Vorrechte beginnt: 'Perpetuali lege sanctientes, ut ipsi et liberi eorum post eos indifferenter filii sive filie iam dictum Austrie ducatum hereditario iure a regno teneant et possideant. Si autem predictus dux Austrie patruus noster et uxor eius absque liberis decesserint, libertatem habeant eundem ducatum affectandi cuicumque voluerint. Statuimus quoque, ut nulla magna vel parva persona in eiusdem ducatus regimine sine ducis consensu vel permissione aliquam iusticiam presumat exercere. Dux vero Austrie de ducatu suo aliud servicium non debeat imperio, nisi quod ad curias, quas imperator in Bawaria prefixerit, evocatus veniat, nullam quoque expedicionem debeat, nisi quam forte imperator in regna vel provincias Austrie vicinas ordinaverit'.

Der Anklang stellt sich aber an der Stelle, die in der Urkunde auf die Aufzählung dieser Vorrechte folgt, bei Otto aber sich unmittelbar an den oben stehenden Bericht anreiht, nochmals ein:

Ceterum ut hec nostra imperialis constitucio omni evo rata et inconvulsa permaneat, presentem inde paginam conscribi et sigilli nostri impressione insigniri iussimus. Folgen die Zeugen.	Neve in posterum ab aliquo successorum suorum mutari posset aut infringi, privilegio suo firmavit.
Dat. Ratespone XV. kal. Octobr. indict. IIII. anno dominice incarnationis MCLVI, regnante domno Friderico Romanorum imperatore augusto; in Christo feliciter amen; anno regni eius quinto, imperii secundo.	Acta sunt haec anno regni eius quinto, imperii secundo.